

מעילה ט. (המשנה) עד י. (המשנה)

ביאורי מושגים
 שתי מצוות נאמרו בדשן (האפר) שהצטבר על המזבח – תרומת הדשן והוצאת הדשן.
תרומת הדשן – מצוה בכל יום. הכהן היה לוקח במחתה מהגחלים שהתאכלו לחלוטין ונעשו דשן. את הגחלים היה מניח על רצפת העזרה בצידו של המזבח.
הוצאת הדשן – כאשר הצטבר האפר בתפוח שבראש המזבח הוציאו אותו מחוץ למחנה והניחוהו שם. (רמב"ם – היתה מתבצעת כל יום, רש"י – רק כשהצטבר האפר)
 ר' יוחנן ורב נחלקו בסוגייתנו מה מעמד הדשן בין תרומת הדשן להוצאתו.

משנה

שלושה שלבים בקדושת הקרבן:
שלב א': בו נוצר חיוב מעילה,

שלב ב': בו נוצרת התשתית לפסולים הבאים:
 1. לינה,
 2. אם נגעו בה טבול יום או מחוסר כיפורים,

שלב ג':
 1. נוצר חיוב כרת בפסולים הבאים: פיגול, נותר או טמא,
 2. מופקע דין מעילה מהחלקים המיועדים לכהנים.

הזמן בו חלים שלושת השלבים:
שלב א': הקדשת הקרבן,

שלב ב': בקרבנות מן החי: בשחיטה או במליקה,
בקרבנות מן הצומח: מנחה – מנתינתה בכלי, לחם – מהקרימה בתנור.

שלב ג': בקרבנות מן החי: בזריקה/מיצוי הדם,
בקרבנות מן הצומח: מנחה – הקטרת הקומץ,
 בלחם הפנים – הקטרת הבזיכים, (בזיכי הלבונה שהיו צמודים ללחם)

מה מעמד הדשן בין שלב התרומה לשלב ההוצאה:
 רב: אין מועלין בו, ר' יוחנן: מועלים בו

המשנה קבעה:

אם אפר או גחלת פקעו מעל המזבח לא יחזיר למזבח.

מהמשנה משמע שאם פקע בתוך המזבח – יחזיר.
 ר' יוחנן: כל דבר שפקע גם אפר יחזיר (כיוון שלא נעשית מצותו)
 רב: גחלת יחזיר, אפר לא יחזיר (כיוון שנעשית מצותו)

טעמו של רב: תרומת הדשן היא מצוותו של הדשן וכבר נעשית מצותו, טעמו של ר' יוחנן: גם הוצאת הדשן היא חלק מהמצוה. וההוכחה לכך היא העובדה שהמוציא חייב ללבוש חלק מבגדי הכהונה.

רבא: אימורים שהעלן כבר למזבח ובשר שנטמא - נעשית מצוותו, ולכן אין בהם דין מעילה

אמנם יש עוד לשורפם אבל אין זה מוגדר 'מצותו' אלא חובה שיש לעשות בהם.

בשר קדשי קדשים לפני זריקה, והאימורים של כל הקרבנות לאחר זריקה - מועלים בהם.

אם מעל בהם להיכן משלם את סכום המעילה:
 רב: לנדבת ציבור
 לוי: לדבר שכולו למזבח – קטורת.

גם רב וגם לוי הביאו ברייתות להם. המסייעות להם.

דין זה שהמעוות ילכו לים המלח קיים רק אם ידע לפני הכפרה והפריש אחרי הכפרה. אם נודע לו אחרי הכפרה – יפריש לנדבה כיוון שלא מפרישים מעות לאיבוד

בסעיף 5 משמע שגם דמי חטאת יפלו לנדבה. הגמרא מסבירה שסעיף 1. הוא כשיטת ר' שמעון, וסעיף 2. הוא כשיטת חכמים

חטאות מותרות:

1. כולם מודים שחטאות מותרות שנדחו ימותו.
2. חכמים ור"ש נחלקו על חטאות מותרות שלא נדחו – האם ימותו (ר"ש) או ירעו עד שיסתאבו ויפלו לנדבה (חכמים)

הברייתא הקובעת להיכן לשלם את המעילה

1. מעל בחטאתו ואשמו שילם לפני הכפרה – יוסיף את כספי המעילה ויביא קרבן שמן יותר, שילם לאחר כפרה – בחטאת ילכו המעוות לים המלח, ובאשם יפלו לנדבה.

2. מעל באימורים לאחר זריקה – לנדבה (כשיטת רב)

3. כל קרבנות המזבח שמעל – ילכו לנדבה,

4. בדק הבית שמעל – ילכו לבדק הבית,

5. קרבנות ציבור שמעל – ילכו לקרבנות ציבור